

Choroby pasożytnicze świń - lepiej zapobiegać niż leczyć. Część I

Autor: Anna Bartosik

Data: 29 czerwca 2019

Z poprzednich części naszego kompendium wiedzy o pasożytach świń mogliśmy dowiedzieć się, kim jest nasz wróg pasożyt. Poznaliśmy m.in. jego budowę, zachowania i konkretne sposoby utrzymania się przy życiu.

W tym artykule omówimy, jak powinniśmy się zabezpieczyć przed pasożytami i co zrobić, żeby zapobiec inwazji pasożytniczej naszego stada świń. Znane powiedzenie „lepiej zapobiegać niż leczyć” ma swoje uzasadnienie nie tylko ze względu na wzrost zdrowotności zwierząt, ale też przez uniknięcie wzrostu kosztów poniesionych na zakup leków, usług weterynaryjnych, czy też w najgorszych przypadkach, przez procedurę utylizacyjną.

fot. Fotolia

Podstawą w profilaktyce pasożytów jest zachowanie wysokiej higieny pomieszczeń

Zasady profilaktyki pasożytów świń

Zapobieganie parazytozom powinno być oparte na szeregu działań uniemożliwiających kontakt form inwazyjnych pasożytów z potencjalnym żywicielem. Jednym z podstawowych, a zarazem

najprostszych działań jest zachowanie wysokiej higieny pomieszczeń, która przede wszystkim jest oparta na wyrobieniu u pracowników nawyków dbałości o czystość zwierząt, narzędzi i samych pomieszczeń.

Czystość drogą do walki z rozwojem pasożytów

Do koniecznych działań w utrzymaniu prawidłowej higieny należy sprzątanie stanowisk oraz np. biotermiczne odkażanie usuniętego obornika, który w przyszłości może zostać użyty jako nawóz pod uprawy. Ze względu na właściwości biologiczne, eliminacja postaci dyspersyjnych pasożytów w środowisku jest trudna. Najczęściej ich czas przeżywania zależy od warunków środowiska. Przykładem są m.in. jaja glisty świńskiej, które przeżywają w glebie zazwyczaj kilka miesięcy, ale sprzyjających warunkach mogą zachować zdolność do inwazji przez wiele lat. **Brak zabiegu odkażania obornika, może przyczynić się do dalszego rozpowszechniania form inwazyjnych.**

Pasożyty świń a metody odkażania pomieszczeń

Po usunięciu ściółki, pomieszczenia dla zwierząt powinny zostać zdezynfekowane za pomocą metod fizycznych, biologicznych lub chemicznych.

Metody fizycznej dezynfekcji są uważane za najbardziej efektywne w zwalczaniu postaci rozwojowych – jaj, oocyst, cyst, larw. Wymieniamy tutaj m.in. promieniowanie UV (naturalne promienie słoneczne oraz za pomocą lamp), a także wykorzystanie efektów działania gorącej temperatury w postaci wrzątku, pary wodnej lub opalania.

Do koniecznych działań w utrzymaniu prawidłowej higieny należy sprzątanie stanowisk oraz np. biotermiczne odkażanie usuniętego obornika, który w przyszłości może zostać użyty jako nawóz pod uprawy.

Metody biologiczne polegają głównie na kompostowaniu obornika, który przez proces wydzielania ciepła (temperatura w przybliżeniu 50-80 °C), czas kompostowania oraz działanie mikroorganizmów, inaktywuje postaci rozwojowe pasożytów.

Przez łatwość stosowania, często do dezynfekcji wykorzystywane są metody chemiczne. Przynoszą one jednak oczekiwane efekty tylko wtedy, gdy są stosowane we właściwym stężeniu. Często stężenie właściwej substancji potrzebnej do zwalczania form inwazyjnych jest na tyle wysokie, że może zagrażać zdrowiu, a nawet życiu zwierząt. Dlatego taką dezynfekcję należy przeprowadzać po wyprowadzeniu zwierząt z pomieszczeń.

Zasada CCP-CCP

Aby utrzymać prawidłowe warunki zoohigieniczne, zalecane jest stosowanie znanej zasady „**całe pomieszczenie pełne – całe pomieszczenie puste**” (CCP-CCP). Polega ona na jednorazowym

zapełnieniu całego pomieszczenia. Zasada CCP-CCP ma na celu uniemożliwienie zarażenia, na skutek mieszania różnych grup wiekowych zwierząt. Kolejną zaletą tej zasady jest umożliwienie dokładnego mycia i prawidłowej dezynfekcji pomieszczenia po wyprowadzaniu zwierząt. Oznacza to, że świnie zawsze wstawiane są do czystego, zdezynfekowanego sektora. Zasadę CCP-CCP stosuje się w porodówkach, warchlakarniach i tuczarniach. Rzadko natomiast stosuje się ją w sektorze inseminacji macior.

Dowiedz się więcej o zapobieganiu pasożytom świń z kolejnej części: [Choroby pasożytnicze świń – lepiej zapobiegać niż leczyć. Część II](#)